

населення. Безумовно, процеси міграції спинити неможливо, проте можна їх скорегувати. Лише глибокі реформи у всіх сферах (економіка, освіта, медицина, судова система тощо) та покращення рівня життя населення буде сприяти скороченню процесів міграції в Україні.

Список використаних джерел

1. Журнал «Економіка і суспільство». Основні причинно-наслідкові зв'язки міграційних потоків населення Хмельницької області та їх вплив на рівень трудового потенціалу : випуск # 12 / 2017 – Режим доступу : http://economyandsociety.in.ua/journal/12_ukr/82.pdf

2. Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з питань державного управління (Наказ Міністерства освіти і науки України від 22.12.2016 р 1604) - <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=1058>

3. Управління трудовим потенціалом : навч. посіб. — К.: КНЕУ Васильченко В. С., Гриненко А. М., Грішнова О. А., Керб Л. П. , 2005. — 403 с.
Науковий керівник – Табацкова Г.В., канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств

МІГРАЦІЙНА КРИЗА В УКРАЇНІ

Олійник Т. Г. канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств

Миколаївський національний аграрний університет

Міграційні проблеми в Україні з кожним роком набувають все більшої актуальності, оскільки вони значно впливають на економічно-соціальний та демографічний розвиток країни. Україна є однією із головних країн по втраті робочої сили, яка переходить до європейських та інших держав.

Питання міграційної кризи в Україні стало предметом дискусій значної кількості вітчизняних та зарубіжних науковців. Дослідженням усіх аспектів міграційної політики на різних рівнях займаються такі вчені як: О. Чуприна, Г.

Луцишин, О. Малиновська, Н. Пак, Р. Кермач, А. Солодько, С. Каслс, Т. Клінченко, О. Відлер, О. Грішнова, В. Кривенко, Д. Вейсбротт та інші.

Метою дослідження є проблеми сучасної міграційної кризи в Україні а також пошук можливих способів їх попередження та мінімізації.

Міграція – це переміщення населення з постійного місця проживання, пов'язане з перетином певних меж (державних кордонів). Вона має стихійний характер і декілька видів. Міграція існувала завжди. Ще вісім місяців назад офіційною стороною була трудова міграція населення. На сьогодні, це міграція пов'язана з війною в країні. Протягом першого місяця повномасштабної війни з України виїхали 3,6 млн. людей. Більшість з них знайшли притулок у сусідніх країнах таких як: Польща, Угорщина, Молдова, Румунія, Словаччина. За даними пропускних пунктів на кордонах, станом на 22 березня кількість людей, які виїхали до країн, що межують з Україною, становить: Польща: 2 144 244 (за словами представниць органів місцевої влади, люди з України переважно прибувають у найбільші міста Польщі, зокрема Варшаву та Краків, тому спроможність цих міст розміщувати біженок поступово вичерпується, тож біженкам радять їхати в інші міста або в інші країни ЄС); Румунія: 555 021 (ця цифра враховує також і тих, хто спершу виїхали до Молдови, а з Молдови - до Румунії); Молдова: 371 104 (це найвищий показник кількості біженок з України на душу населення, водночас у медіа зазначають, що лише понад 100 тис. з них залишаються у країні); Угорщина: 324 397; росія: 271 254 (за даними уряду Росії, які можуть бути неправдивими; ймовірно, вони можуть включати людей, яких примусово вивезли з тимчасово окупованих територій України; згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26.02.2022 року № 188-р, з 28 лютого всі пункти пропуску на українсько-російському кордоні закриті); Словаччина: 256 838; Білорусь: 4938 (за даними органів влади Білорусі; ці дані можуть включати людей, яких примусово вивезли з тимчасово окупованих регіонів України; як і у випадку з росією, з 28 лютого всі пункти пропуску на українсько-білоруському кордоні закриті) [1].

Ще близько 6,5 млн., за оцінками Міжнародної організації з міграції, покинули місце свого постійного проживання і переїхали в межах країни. За оцінками МОМ, 48% переміщених в Україні залишили місце проживання після початку війни, 45% залишили місце проживання, коли війна досягла їхнього району, а 5% покинули місце проживання в очікуванні конфлікту [1].

Найбільша частка людей переїхала до західного макрорегіону - більше 2,5 млн. осіб. Дані, які публікують державні адміністрації в західних областях, втім, не збігаються з цими оцінками. Таку різницю можна пояснити тим, що тільки частина людей обирає повідомити про своє прибуття місцевим органам влади: найімовірніше, реєстрація відбувається у випадках, коли прибулі звертаються по допомогу з поселенням або по гуманітарну допомогу [3].

На жаль, наразі держава вимушена займатися збереженням власного існування. Та й активне повернення біженців, коли кожен громадянин України під прицілом російських ракет, не має ні економічного, ні етичного сенсу. Тому, Україна на сьогодні, є країною донором мігрантів і в найближчій перспективі потік еміграції буде збільшуватись, що створює загрозу суттєвих втрат людського капіталу нації, знижує рівень міжнародної конкурентоспроможності країни.

Список використаних джерел

1. Вимушена міграція і війна в Україні URL: <https://cedos.org.ua/researches/vymushena-migracziya-i-vijna-v-ukrayini-24-lyutogo-24-berezhnya-2022/> (дата звернення 21.10.22)
2. Малиновська О.А. Міграційна політика: глобальний контекст та українські реалії : монографія. Київ : НІСД, 2018. 472 с.
3. Україна без українця. Як міграційна криза вплине на тих, хто залишився. Ліга – фінанси. URL: <https://finance.liga.net/ua/ekonomika/article/ukraina-bez-ukraintsa-kak-igratsionnyu -krizis-povliyaet-na-ostavshihsya>(дата звернення 21.10.22)